

Sri Gopala Krishna Baba

Inhoud:

2	Het woord Rama	<i>Sri Gopala Krishna Baba</i>
5	Hoe ik aan de voeten van Chinna Swami kwam	<i>Dr. P. Ramamoorthy</i>
7	Sai Gopala Baba's overvloed aan compassie	<i>Chayya Mukherjee</i>
10	Een regenboog	<i>Sita</i>
14	Witte Paard V	<i>Shwetashva</i>

Premaswarupa Vahini

Nr. 6 – februari 2004

Het woord RAMA.....

Door Sri Gopala Krishna Baba

Het woord 'Rama' met zijn lieflijke klank heeft het menselijk hart betoverd. Is er een Indiër die niet geraakt wordt door dit woord en zijn klank? Dit woord symboliseert voor ons de nobelste eigenschappen van de mens, een ideaalbeeld dat onovertroffen is gebleven.

Het woord Rama is een synoniem voor opoffering en zelfverloochening. Deze eigenschap en waarde is de basis van onze wereld, zowel de uiterlijke als de innerlijke.

De zuiverste betekenis van een Vedische intuïtie is het woord 'yagna' (opoffering). Het verhaal van de Ramayana draait om dit begrip van opoffering en zelfverloochening. Sri Rama is een belichaming van deze eigenschap.

De opoffering welke we associëren met de naam Rama is er geen van zelfontkenning maar van zelfvervulling en voldoening. Onze wereld van ons is het resultaat van opoffering en het is opoffering wat deze wereld in stand houdt en zorgt dat alles gesmeerd gaat. De wet van opoffering beheerst onze wereld en ons leven.

Dit is de reden waarom het feest van Rama Navami niet alleen een huiselijk feest of een volksfeest is waar mensen vreugdevol dansen en springen. Het is een nationaal feest, een herdenkingsdag, een dag voor zelfbeschouwing en vernieuwing van ons geloof en overtuiging. Het feest van Rama Navami is een opnieuw belijden van ons geloof in kosmische saamhorigheid en Rta (kosmische eensgezindheid). Als er voor Sri Rama een tempel gebouwd moet worden, zou het daarom een nationaal streven moeten zijn en elke discussie hierover kan alleen maar een demonstratie zijn van duister kwaad

en onbekende krachten van onze lagere soort.

De saddhu's en heiligen van India, hebben ons met eindeloze volharding gewezen op deze traditionele waarde en verantwoordelijkheid. Onder andere Sri Ramakrishna Paramahansa, Sri Shirdi Sai Baba en Sri Sathya Sai Baba, hebben ons gevraagd om te beseffen dat we als Rama moeten worden. De 'Rama Tathva', de les van Rama is de erkenning, het besef en het bewust zijn van het feit dat wij niet het lichaam zijn maar het 'Atman', de Ziel. Het lichaamsbewustzijn maakt opoffering zo beangstigend en onaangenaam; als je weet dat je de Ziel bent, wordt opoffering net zo natuurlijk als je ademhaling. Wij zijn arm, voornamelijk door ons armzalige geheugen. We zijn de waarheid van ons bestaan vergeten en handelen in onwetendheid. Ons leven is inderdaad een reis naar het Atman.

In plaats van deze brede hoofdweg te belopen, schijnen we te worden aangetrokken door zijwegen. Het doet mij erg veel verdriet om onze devotees op een zijspoor te zien. Wrijving en onenigheid hebben ons klaarblijkelijk in hun macht. Onze woorden en gedachten en onze daden worden verschillend gericht. Er is geen eenheid in onszelf. We zijn verdeeld, zelfs in onze uiterlijke bestaansvorm. Wij lijken het contact met ons innerlijk bestaan verloren te hebben. Waarom bezoeken we heiligen? Is het niet om transformatie, zowel innerlijk als uiterlijk, te zoeken en te realiseren. Maar hebben we ervoor gezorgd om ons eigen gedrag eens onder de loep te nemen? Als onze daden ons verraden, als ons gedrag niet past bij onze status als Sai Devotee, als je woorden bekrompen gevoelens tonen en kleingeestigheid uitlokken, zullen we dan dit leven niet ook verspillen net als we dat in het verleden roekeloos gedaan hebben? Zou onze devotie nu altijd gevoed moeten worden door onverschilligheid en laster jegens anderen? Is onze lagere natuur zo overheersend dat hij te beïnvloeden is door de nabijheid van de Mahatmas (Grote Zielen) van deze tijd?

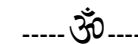
Het is geen troost om te zeggen dat de gebruikelijke groep van volgelingen de heilige, om wie zij zich verzameld hebben, altijd veronachtzamen. Om hun argumentatie te ondersteunen halen zij een gezegde van Shirdi Sai Baba aan, "Niemand luistert met aandacht naar mij. Mijn schatkist is overvol, maar niemand vindt het de moeite

waard om een wagen mee te nemen. Niemand wil gaan graven als hem dat gevraagd wordt. Ik zeg jullie, graaf naar die rijkdom en draag hem met karrenvrachten weg."

Moeten wij onze Guru ook tot een dergelijke uitval uitdagen?

Ik weet dat jullie de wens en mogelijkheid hebben om te begrijpen wat ik zeg. Laten wij op deze dag van Rama Navami, onszelf door dit zelfbeschouwend onderzoek reinigen en zuiveren in gedachte, woord en daad. Laat ons zuiver van hart worden en de zoetheid van Rama op onze tong proeven. Een Sai devotee kan niet verdwalen. Sai Ram, de naam van Sai redt de grootste zondaar.

Laten we in die hoop onze pelgrimstocht vervolgen. Gebaseerd op en geïnspireerd door de toespraak van Sri Gopala Krishna Baba op Rama Navami dag bij de Bandra Hindoe vereniging in Mumbai op 11 april 2003.

Swami was naar Mumbai gegaan om de herhaaldelijk geuite wens te vervullen van de Mumbai devotees om ze te bezoeken. Veel devotees hadden al eerder in Pradeep Chablani's huis, waar Swami verbleef, Gopala Baba's Darshan gekregen. Tijdens een informele groepsbijeenkomst vroegen de devotees aan Swami om iets tegen ze te zeggen. Op dat moment was ik aan het peinzen over de betekenis van de Ramayana voor onze hedendaagse samenleving.

Sri Gopala Baba, die feitelijk mijn gedachtewereld binnenliep zei: "Ramayana, het epos van Valmiki, kan teruggebracht worden tot een enkele formule en een eenvoudige, prachtige les. De constante strijd tussen de krachten die worden geregeerd en gestuurd door de lichaamsorganen en het functionele denken en die van het Atman en Zuiver bewustzijn. De Ramayana is het verhaal van dit zuivere bewustzijn, omgeven door menselijke en demonische krachten. Ook in onze wereld als we onderscheid kunnen maken tussen het eeuwige en tijdelijke, de realiteit en het schijnbare, zullen wij geneigd zijn te groeien in de geest van Rama. Het resultaat van dit onder-

scheidingsvermogen is een onverschilligheid voor het tijdelijke en het schijnbare. 'Viveka (onderscheidingsvermogen) versus Vairagya (opoffering). Ongeïnteresseerdheid en opoffering en afstand nemen van alles dat tijdelijk is wordt moeiteloos en natuurlijk. Dit is Rama Tathva, de les van Rama.'

Hoe ik aan de voeten van Chinna Swami kwam

Fragmenten uit de toespraak van Dr. P. Ramamoorthy, voormalig secretaris van de sevadals in Brindavan, bij de gelegenheid van Swami's verjaardag op 6 november.

Ik noem Sri Gopala Krishna Baba Chinna Swami, omdat de meesten van ons Sathya Sai Baba Swami noemen. Chinna betekent Bangara (jongste broer) in Kannada. Het is mijn grote geluk en de genade van onze geliefde Sai, wat mij aan de voeten van Chinna Swami heeft gebracht. Ik heb Hem in het midden van de rivier gevonden en ik bid intens tot Hem om mij mee te nemen naar de zee van Satchitananda (zijn, bewustzijn en zegen). Ik ontmoette Chinna Swami voor het eerst op 18 september 2003. Hij praatte liefdevol tegen mij en tijdens bhajans dezelfde dag keek Hij naar mij met de liefde van duizend moeders. Het deed me denken aan de manier waarop Baba in 1978 naar mij keek.

Gopala Baba is volgens zowel de heer Ananthasayana Rao als prof. Nanjunda Sastry de incarnatie van Sarada Devi, wat Chinna Swami niet ontkent!

Lord Shiva kwam in de vorm van Shirdi Sai Baba. De vormen van Lord Shiva en de goddelijke Moeder Parvathi vinden wij beiden in Sathya Sai Baba en nu is de energie van de goddelijke Moeder er in de vorm van Gopala Baba. Daar is geen twijfel over.

Mijn jeugdvriend, de heer Ananthasayana Rao is het instrument dat mij aan de voeten van Gopala Baba heeft gebracht. Onze vriendschap gaat meer dan 23 jaar terug toen wij beiden Sathya Sai Baba dienden.

Weinig mensen gingen met Sathya Sai Baba om zoals Rao en deze langdurige samenwerking heeft hem later aan de voeten van Gopala

Baba gebracht. Toen ik zijn biografie van onze Chinna Swami las hilde ik. Hij heeft al zijn liefde, verering en zelfs boosheid tegenover Baba eruit gegooid om het verhaal van onze Chinna Swami op een schone lei te kunnen schrijven.

Ik ken professor Kasturi die de biografie van Baba 'Sathyam-Shivam-Sundaram' heeft geschreven. Er was een sterke band tussen hem en mijn familie. In deze biografie besteedt hij aanzienlijk veel tijd aan het bewijs van de identiteit van Shirdi en Sathya Sai Baba. Op dezelfde manier besteedt Rao in zijn boek veel tijd aan het bewijzen van het feit dat Baba onze Chinna Swami echt heeft gezegend met krachten en hem gelastte Zijn spirituele en seva werk voort te zetten.

Dit feit wordt bevestigd in het artikel 'er is maar één God en Hij is overal' door een van de oudere Sai devotees, mevrouw C. N. Padma, die je op Swami's website kunt vinden. In het artikel haalt zij op twee plaatsen aan dat Sathya Sai Baba dit feit bevestigt. Toen zij tegen Baba zei: "Swami, iedere keer als ik tijd heb ga ik naar de tempel in Girinagar voor bhajans, want dat is dicht bij mij." Baba antwoordde: "Heel goed, blijf daar naar toe gaan, mijn Sannidi is daar." Toen zij door familieproblemen niet naar Puttaparthi kon gaan voor Baba's verjaardag was zij erg teleurgesteld en bad tot Baba. Dezelfde nacht verscheen Baba in haar droom en zei: "Mijn verjaardag is op de 23ste en Gopala's verjaardag is op de 6de november." Hij glimlachte en verdween. De volgende avond vroeg Gopala Baba zich af hoe mevrouw Padma over zijn verjaardag kon weten.

Het Ganga Kauveri Sangam (GKS) programma is opgestart door onze Chinna Swami om Baba's seva activiteiten voort te zetten en sommigen van ons zijn gezegend met het geluk daar een onderdeel van te zijn. Baba kan fysiek maar op één plaats zijn (tenzij Hij anders verkiest) en dat ook slechts 24 uur per dag. Geen wonder dat Hij onze geliefde Chinna Swami heeft gekozen als Zijn Amsa Avatar om Zijn werk voort te zetten. Een Amsa Avatar heeft vooral Tejas (uitstraling) en Ojas (uitzonderlijke begaafdheid). Hij toont diepe devotie naar God en inspireert velen om hem te volgen. Zij die ogen hebben kunnen gemakkelijk zien hoe dit fenomeen zich in de toe-

komt meer en meer ontplooit. Zij wiens gemoed gesloten is zullen de verliezers zijn. Ik geloof dat van alles wat Baba aan de mensheid gegeven heeft, Chinna Swami de meest edele en onschatbare is! Hier wil ik een waarschuwing uiten naar alle devotees van Chinna Swami. Het zal niet lang meer duren tot Giri-nagar Gopal-nagar zal worden en onze geliefde Swamiji zal net zo moeilijk te benaderen zijn als Sathya Sai Baba. Zoals Baba altijd zegt, wij moeten aan boord van het vliegtuig gaan telkens als het landt en de kans niet missen! Wat mij betreft is Hij mijn veiligheidsanker waardoor ik niet word meegesleept in de hoge golven van samsara.

Het leven van Chinna Swami is Zijn boodschap. Hij heeft het Goddelijke bereikt door intense devotie, het troosten en helpen van mensen, hun ziekten genezen en het meest van zijn tijd besteden aan seva, sankeertana en sadhana. Op een dag luisterde ik met Rao naar de bhajans tijdens een feest in de Mandir. Hij zei: "Kijk Hij is zo druk met koken," wijzend op Swami. Ik zei: "Ja, ja, Hij is als een Zen-meester die nooit onderscheid kan maken tussen een tempel en de markt. Hij leeft het gewone leven op een ongewone manier." Op een andere plaats in zijn boek citeert Rao Swami door te zeggen dat als Bhrama (illusie) is vernietigd, Brahma (totaal bewustzijn) zich openbaart. Alles gebeurt door de onbegrensde energie (Shakti) in het universum. Deze energie ademt door ons, slaapt in ons en ontwaakt in ons, maar de dwaas denkt dat hij de doener is. De dag dat iemand weet dat hij niet de doener is maar het instrument waardoor alles gebeurt, dan worden zijn daden Gods acties. Als je de wind vraagt: "Wie waait?" Zal het antwoord zijn "nee, ik word geblazen." De dag dat 'doen' verandert in 'het gebeurt', neemt God het over.

Op mijn herhaalde vraag wie de apostelen van Baba zijn en wie minstens één procent van Zijn goddelijkheid heeft, heb ik mijn antwoord in de vorm van onze geliefde China Swami gekregen die zo'n immense goddelijkheid verpersoonlijkt. Hij is een echte apostel van Baba en gaat door met het werk en het verspreiden van de boodschap van Zijn Meester.

Sai Gopala Baba's overvloed van compassie

Door Chayya Mukherjee

Een paar maanden geleden, in juli 2003, bracht de oom van mijn huishoudelijke hulp een jongen bij me die mij vroeg om voor hem te bidden omdat hij geen baan kon krijgen in het vak waarin hij gespecialiseerd was. Hij was naar Mumbai gekomen nadat hij zijn vliegbrevet gehaald had in Chennai. Hij vertelde mij dat hij de afgelopen zeven jaar bij verschillende luchtvaartmaatschappijen had gesolliciteerd maar dat hij zelfs geen uitnodigingen voor een gesprek had gekregen.

Hij werkte nu als een werktuigkundige en stuurde geld naar zijn ouders die tot een middenklasse familie behoorden. De ouders hadden het klaargespeeld om deze jongen groot te brengen en rekenden nu op zijn verdiensten. De jongen was in tranen. Ik voelde me diep geroerd maar wist niet wat te doen. Omdat hij bij mij was gekomen en op mijn gebeden vertrouwd, gaf ik hem een pen en papier en liet hem een brief naar onze geliefde Swamiji schrijven, dat hij Zijn hulp zocht en ik liet hem ook Swamiji beloven dat, als hij een baan zou krijgen, hij altijd voor zijn ouders zou zorgen.

Nadat de brief was verstuurd vertrok ik voor twee maanden naar Amerika. Toen ik in oktober terugkwam kreeg ik een telefoontje van diezelfde jongen en hij vertelde me dat hij gesolliciteerd had op een advertentie uit de krant, bij een maatschappij die op zoek was naar iemand met zijn ervaring. Hij was niet voor een gesprek uitgenodigd, terwijl hij wist dat er binnen twee dagen wel een aantal opgeroepen waren. Ik was erg ongerust en zat in mijn meditatiekamer en vroeg wat ik moest doen. Ik kreeg de ingeving dat ik een zekere mr. Iyer moest bellen en hem over deze jongen vertellen. Ik belde onmiddellijk zijn vrouw en vertelde haar wat mij gevraagd was. Deze familie is volgeling van Swamiji en mr. Iyer kwam gelijk in actie, want hij was betrokken bij dezelfde luchtvaartmaatschappij. Het wonder gebeurde. De jongen werd niet alleen uitgenodigd voor een gesprek, maar werd uitgekozen en doet nu het werk dat hem zeven jaren werd onthouden.

Mijn zwager Jayant Mukherjee woont in Californië en hij en zijn

vrouw hebben het goed. Gedurende mijn verblijf in Amerika heb ik een tijd bij hun geloged en gepraat over Swamiji. Hij was nogal verbijsterd omdat hij mij kende als een verknochte Sai Baba devotee en onze eerste Goeroe is Sri Ramakrishna Paramahansa. Wij zijn allemaal, inclusief onze dochter, geïnitieerd door Goeroes van de Sri Ramakrishna gezantschap.

Mijn zwager is erg gehecht aan Ramakrishna Paramahansa en ondanks dat hij van Sri Sathya Sai Baba had gehoord was hij een toehoorder gebleven. Nu ik hem van Swamiji vertelde wilde hij weten wie dat is en ik, met mijn gebrekkige kennis, probeerde over Swamiji te vertellen. Nadat ik in India terug was, brak in november een enorme bosbrand uit in Californië waarbij voor miljoenen dollars aan eigendommen vernietigd werd. Mijn zwager had juist een prachtige bungalow gekocht op de top van een heuvel met uitzicht over een meer, een kostbaar bezit. Zij wonen aan de oever van een rivier en brengen de weekends in die bungalow door. Toen de brand was uitgebroken belde hij op om te vragen of wij naar CNN keken, het kanaal waarop de brand besproken werd. Ik zei tegen hem 'ja, wij kijken er naar en wij bidden ook.'

De volgende keer dat hij belde voelde ik dat hij erg ongerust was, want het vuur naderde het meer van Arrowhead, waar zijn huis staat. Ik zei hem nog een keer dat wij aan het bidden waren. Ik belde ook mijn man die op dat moment in Bangalore was en zei hem meer te bidden. Op een donderdagavond waren we met een bhajan groep bij elkaar toen de telefoon weer ging. Hij vertelde mij dat het vuur nauwelijks twee mijlen van zijn bungalow was en hij vroeg mij ook wat voor gebed ik ten hemel zond omdat het helemaal geen resultaat opleverde. Ik werd erg ongerust en zei hem geduld te hebben en tot Sri Ramakrishna Pramanahansa te bidden en dat zei ik ook tegen de mensen van de bhajangroep. Zij deden het allemaal. Nadat iedereen vertrokken was ging ik naar mijn meditatiekamer en begon vurig te bidden. Toen kreeg ik de ingeving: BEL NAAR GIRINAGAR!

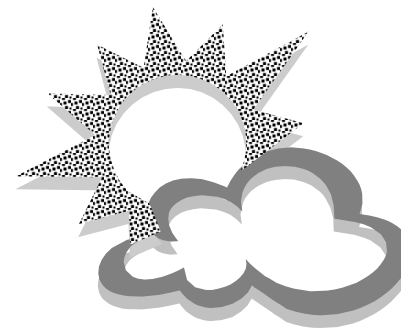
Ik stond op, belde naar de tempel in Girinagar en liet bij Ravi de boodschap achter dat hij aan Swamiji moest vragen er iets aan te doen. Ravi antwoordde dat hij het aan Swamiji zou vragen. Ik belde

mijn man in Bangalore op en vertelde hem wat er gebeurd was. Hij wilde ook met Swamiji gaan praten maar ik zei hem Swamiji niet zo laat op de avond lastig te vallen. Mijn man was erg ongerust en belde de volgende ochtend vroeg naar de tempel. Venkat vertelde hem dat Swamiji hem de vorige avond had gezegd dat de brand zou worden bedwongen. Toen belde mijn zwager en vertelde dat het weer was omgeslagen, het was kouder geworden en er viel een stevige regenbui. Zijn huis is nooit aangetast.

Het is nooit genoeg om mensen te vertellen hoe veel genade wij van Swamiji krijgen.

Mijn oprechte gebed is: laat meer en meer mensen het ervaren.

Jai Sai Ram.

Een regenboog

Door Sita

Een van de mooiste van Gods creaties is de regenboog. Als wij naar het zonlicht willen kijken, worden onze ogen verblind door de helderheid van haar Licht, en het kan zelfs onze ogen en daardoor ons zicht beschadigen. Maar we kunnen van de schoonheid van haar Licht genieten als het is bedekt. Als de zon opkomt of ondergaat breekt de vochtigheid in de atmosfeer het licht en kunnen wij het in alle mooie kleuren rood en oranje zien. Overdag als het regent en wolken verschijnen, voor of na een regenbui,

als een straal van licht een regendruppel kust, zien wij de prachtige kleuren die uit deze omhelzing geboren worden.

Dit is het verhaal van bhakti (devotee).

God is als de zon, wij willen Zijn Licht zien en begrijpen. Maar hoe droevig, Zijn Licht is te helder voor ons om te zien en te begrijpen, onze ogen zijn te beperkt. Wij verlangen en bidden en tranen vullen onze ogen, ontstaan uit het pure verlangen van ons hart. De traan vindt zijn weg omlaag, rolt zacht over onze wang en dan kust een straal van Zijn genade een rollende traan en in dit verbond openbaart God zich aan ons, in de kleur die het beste bij ons past. Sommigen zien veel kleuren en anderen zie Hem slechts in één of twee kleuren. Het hangt allemaal af van de wijze waarop het Licht in de traan valt en het is altijd goed.

Water staat voor emoties, dus als emoties aan God gewijd worden, zullen ze zuiver worden en het intense verlangen naar God in ons versterken. Dit verlangen zal ons hart zuiveren en de tranen van devotie brengen. Als wij dat stadium willen bereiken zal onze Goddelijke Moeder komen, net als de zon was Zij er altijd, slechts wachtend tot wij dit stadium van verlangen bereikten. De regenboog kan haar schoonheid pas laten zien als er minstens één regendruppel is. Daarom is er geschreven dat God ons zegt: "Zet één stap in mijn richting en ik zal er honderd in jouw richting zetten." Al wat Hij nodig heeft is een regendruppel....

Maar er is meer, de regenboog heeft ons meer te leren. Hij laat ons het witte licht van Goddelijkheid in ontelbare kleuren zien, nu vertegenwoordigt ieder van ons één van deze kleuren. Iedere kleur heeft zijn eigen schoonheid. Al deze kleuren zijn uit dezelfde lichtbron ontstaan, dus hoe kan er een verkeerde kleur zijn. Waarom veroordelen wij onszelf en anderen omdat we het verschil tussen de kleuren zien? Mijn rood is net zo mooi als jouw blauw en zijn oranje. We bestaan allemaal uit licht. God houdt van kleuren, daarom heeft hij ons zo verschillend gemaakt. Twijfelen wij aan Zijn wijsheid? Willen we een andere kleur? Waarom? Denken wij echt dat andere kleuren beter zijn of zijn we zo bang voor onze eigen kleur dat we zeggen dat onze kleur de enige echte goede is, de beste en de mooiste? Wat een onzin!

De regenboog is zo prachtig omdat hij een vermenging is van vele kleuren. Gods creatie zal zelfs mooier zijn als wij allemaal de moed hebben om voor onze eigen kleur te staan en in overeenstemming daarmee te schijnen. Doe ik er iemand een plezier mee als ik mijn licht doof, het verstop of een andere kleur probeer te zijn? Zal niet de hele regenboog aangetast worden en minder mooi zijn? God heeft ons een zeer speciale kleur gegeven. De kleur waarin Hij ons het liefste ziet schijnen, omdat hij weet dat deze kleur bij ons past als geen andere. Het zal ons gelukkig maken en geluk brengen aan de mensen rondom ons. Op het moment dat je jouw kleur accepteert en waardeert zul je ervan beginnen te houden en schijnen als nooit tevoren. Er zal een diepe tevredenheid in je hart zijn, want eindelijk weet je dat je je doel hebt gevonden door te zijn zoals Hij wil dat je bent. Het was er al die tijd al en wachtte tot jij het zou herkennen. Het was verstopt in je hart, het was de fluistering in je dromen en door de combinatie van devotie en liefde heb je je uiteindelijk overgegeven aan je eigen Waarheid.

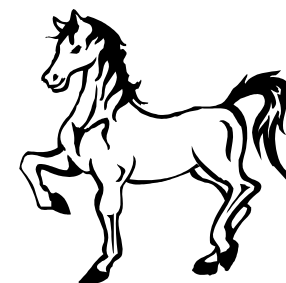
Als de regenboog zijn plicht heeft gedaan, verdampt de regendruppel en reist hoog in de lucht als een wolk van genade, tot het moment dat God weer wil dat hij een vorm aanneemt en een mooie sneeuwkrystal van hem maakt. Als dit kristal terugkomt naar de aarde zal het weer een regendruppel zijn en klaar om een nieuwe regenboog te maken.

Maak mij een instrument van Uw vrede

Heer, maak mij een instrument van Uw vrede
Als er haat is, laat mij liefde uitstralen
Als er onrecht is, vergeving
Als er twijfel is, vertrouwen
Als er wanhoop is, hoop
Als er duisternis is, licht
Als er verdriet is, vreugde

O Goddelijke Meester, sta toe dat ik
Meer troost geef dan troost zoek
Meer begrijp dan begrip zoek
Meer liefheb dan liefde zoek
Want het is in het geven dat wij ontvangen
Het is in vergeven dat wij vergiffenis krijgen
Het is in sterven dat wij ontwaken in het eeuwige leven

- St. Franciscus van Assisië

Witte paard

Hoofdstuk V - Het geluk van de Goeroe

Ik kon duidelijk de transformatie zien die zich in mij had afgespeeld. Hoewel de uiterlijke wereld niet veranderd was, was mijn innerlijke wereld vol van vreugde en vrede. Feitelijk had ik heel veel tijd over nadat ik mijn taken gedaan had en dan zat ik alleen en dook dieper in mijn eigen gedachten en geweten. Gewoonlijk gin ik ergens zitten en nog eens kritisch bekijken wat ik die dag had gedaan. Ik schrapte alle boosheid, jaloezie en haat uit mijn gedachten, woorden en daden. Ik bemerkte iets interessants. Ondanks met mijn uiterste inspanning bleven sommige karaktertrekken hardnekkig opspelen en hoe ik ook mijn best deed hier vanaf te komen, ze gingen niet weg.

Mijn Meester had mij gevraagd om voor iedereen goed te zijn, voor iedereen goed te doen en in iedereen het goede te zien. Dat was een beetje moeilijk, want ik kon nooit voorbijgaan aan bepaalde negatieve mensen of bepaalde acties. Ik zag dat dit een rem in mijn ontwikkeling was. Ik ging naar de Meester en legde Hem mijn situatie uit. Mijn Meester glimlachte en zei: "Het is zo gemakkelijk. Je houdt zoveel van mij, je kunt niets slechts in mij zien. Zie mij dan in alle anderen, dan zul je niets slechts in hen zien." Echt, het leek allemaal zo eenvoudig voor mijn Meester. Ik deed mijn uiterste best om het zo te doen en uiteindelijk slaagde ik daar in.

Hiermee was het zaadje van mijn Liefde voor de Meester gezaaid. Hij had de transformatie op een zo eenvoudige en bescheiden wijze bij mij in werking gezet. Alleen een meester zou dat zo kunnen doen. Ik wist dat de Meester een absoluut begrip voor mijn vooruitgang en mijn behoeften had. Hij wist precies wanneer Hij mij het ad-

vies moest geven wat ik nodig had. De timing was zo perfect dat het advies altijd goed gebruikt werd door mij. Het leek zo nutteloos om iets aan mijn Meester te vragen want zelfs voor ik de vraag stelde kreeg ik al het antwoord. Er waren geen eisen van mijn kant. In plaats van te vragen was het voor mij tijd om Hem iets terug te geven. Dus voor de eerste keer ging ik naar Hem toe en vroeg Hem wat Hij van mij wilde.

Tranen van vreugde rolden over Zijn wangen en Hij zei: "Niets mijn kind, niets. Geef alles wat ik jou heb gegeven ongeconditioneerd aan alle mensen om je heen." Toen legde Hij me uit dat de betekenis van de woorden, die Hij mij als raad had gegeven aan de poort van de ranch, veranderd moesten worden. Die worden klonken luid en duidelijk in mijn oren 'Ik ben de verpersoonlijking van Liefde. Ik heb jullie allen lief. Als je Mij ook lief hebt, verspreid dan deze Liefde en Vrede onder al je familieleden'. Hij zei dat de woorden 'Liefde' en 'familie' begrepen werden als gezinsleden, Hij vroeg me dit te veranderen in een universele relatie. Zo zou de betekenis van het woord 'Liefde', 'ontwikkelde en onbaatzuchtige Liefde' zijn en het woord 'familie' zou het hele 'universum' omvatten.

De Goeroe wordt ook wel de 'Goeroe Maui' genoemd. Dit is omdat de goeroe het hart van een moeder heeft en als een moeder voor de devotees zorgt. De aardse leeftijd van de Goeroe is niet belangrijk, Hij heeft voor allen het hart van een Moeder.

Echter, de Goeroe is niet alleen gelukkig met het verzorgen van de kinderen. Hij verwacht van de kinderen dat ze groeien en zich transformeren. De meeste van jullie lezers zullen moeders zijn met dochters en zonen. Ik weet zeker dat het geluk en de voldoening die jullie ervoeren toen jullie kleinkind geboren werd, groter was dan toen je zelf moeder werd. Het geluk is veel groter als je kind moeder wordt.

Zo is het ook met de Goeroe. Hij is niet gelukkig als je aan Zijn voeten zit en opgroeit, Hij zal oneindig gelukkiger zijn als je zelf een Moeder wordt, waarmee bedoeld wordt dat je zelf het hart van een Moeder voor iedereen hebt gekregen. Dat kan alleen gebeuren als je een onveranderlijke en onvervalste, ongeconditioneerde Liefde voor alle wezens hebt. Hoe meer iemand zich van de Liefde van de

Goeroe verzekert, des te groter is de verantwoordelijkheid om te transformeren tot een moeder voor anderen. Twijfel hier niet aan, het is de waarheid en daarom is de Meester helemaal naar de poort van de ranch is gekomen om ons allemaal raad te geven. De investering van de Liefde van de Goeroe in jou moet opbloeien tot Liefde voor de medemens, dit alleen is het doel in ons leven. Dan heb je voor jezelf geen wensen of verwachtingen meer en is alles ongeconditioneerd.

- Shwetashva (Witte Paard)